

DEMOCRÀCIA ■

RÈGIMS DEMOCRÀTICS ▶ Segons deia clar un informe del Banc Mundial, la qualitat dels governs depèn d'un factor crucial de promoció del creixement econòmic, del benestar social i d'una administració respectuosa amb el medi ambient. La responsabilitat del Govern a través d'eleccions democràtiques és crucial per aconseguir aquests objectius.

Les tendències en aquest sentit són esperançadores. El 1974 només 39 països (un 25%) eren democràcies independents; avui en dia ho són 117 països (el 60%). Les noves tecnologies de la comunicació han impulsat l'extensió de la democràcia, ja que han posat més de manifest les mancances d'un Govern respecte als altres països, i també per l'augment del nivell d'educació entre els ciutadans, que són menys tolerants a la manca de democràcia.

▶ Fins ara, 140 països han ratificat el Pacte Internacional de Drets Civils i Polítics i 42 han signat el Protocol Facultatiu, en el qual es reconeix l'autoritat del Comitè de Drets Humans de les Nacions Unides, per atendre les demandes dels qui al·leguen violacions dels seus drets.

▶ Les ONG i els moviments cívics estan en auge i contribueixen cada vegada més a manifestar les aspiracions de la societat i a pressionar els governs per tal que responguin adequadament.

▶ La decidida activitat política, amb participació de molts grups organitzats i fermament arrelats en unes societats reivindicatives, reduirà substancialment el marge d'acció governamental autònoma.

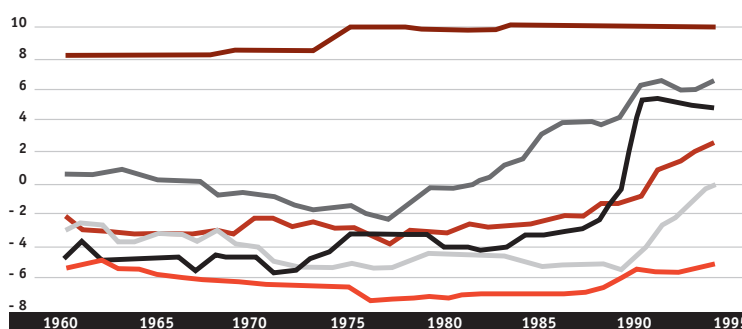
Font • World Resources 1998-1999

Governos escollits democràticament per regió 1960-1994

- Europa Central i Àsia Central
- Amèrica Llatina
- Orient Mitjà i Àfrica del Nord
- Països OCDE
- Àsia del Sud i de l'Est i Pacífic
- Àfrica Subsahariana

Aquest índex de democràcia està basat en el *Polity III data* desenvolupat per Keith Jagers i Ted Robert Gurr. Està calculat a partir de 177 països i d'una puntuació a partir de cinc indicadors:

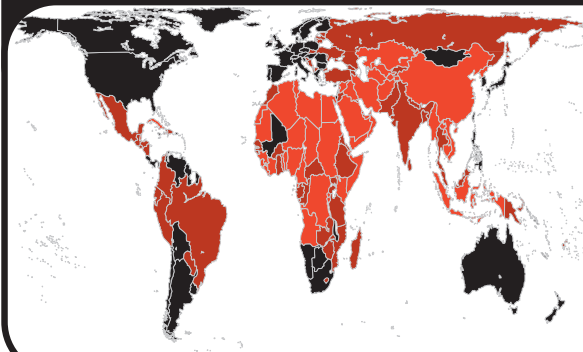
- 1) competitivitat de la participació política;
- 2) regulació de la participació política;
- 3) competitivitat de reclutament de l'executiu;
- 4) obertura del reclutament de l'executiu; i
- 5) el constrenyiment sobre el cap de l'Executiu.

La descentralització com a delegació de poders ▶ La descentralització comporta la transferència de funcions polítiques, fiscals i administratives a les unitats subnacionals del govern. No es pot dir que un govern hagi descentralitzat funcions si no és que el país tingui "governos subnacionals escollits de forma autònoma, capaços de prendre decisions vinculants en almenys algunes esferes normatives". La descentralització pot comportar la creació d'aquests governs quan no existeixen, o pot consistir en ampliar els recursos i les funcions dels governs subnacionals ja existents. La definició avarca moltes variants. L'Índia, per exemple, és un Estat federal, però el govern central té un poder considerable sobre els governs subnacionals. A la Xina, el poder polític està oficialment centralitzat, però les unitats subnacionals tenen una autonomia de facto bastant gran en el que es pot descriure com a "descentralització a l'estil xinès". El govern central pot delegar els seus poders d'una altra manera. La desconcentració permet una major autonomia als funcionaris que presten els seus serveis en les oficines regionals, mentre la privatització desplaça totalment la responsabilitat fora de l'àmbit del sector públic. Les repercussions en matèria de política són diferents. En el primer cas, es mantenen les relacions jeràrquiques entre el personal local i el govern central. Amb la privatització s'eliminen totalment aquestes relacions introduint, en canvi, el concepte de benefici. La descentralització desplaça el nucli de la responsabilitat del govern central als electors, normalment per mitjà de les eleccions locals.

Font • Banco Mundial. Informe sobre el desenvolupament mundial, 1999-2000

Extensió de la democràcia al món

Al llarg de la història moderna la major part dels diversos estats han funcionat de manera autocràtica i la seva població no era lliure. No obstant, a mitjan anys cinquanta del segle XX un nombre creixent d'estats ha anat portant a terme reformes polítiques que han desembocat en governs democràtics i en llibertats civils. Aquest mapa mostra 81 països "lliures" (data de 1997) en els quals els governs proporcionen als seus ciutadans un alt grau de llibertat política i econòmica, com també la salvaguarda de les llibertats civils; 54 democràcies electorals "parcialment lliures", en les quals els ciutadans gaudeixen de drets polítics limitats, existeix la corrupció i una justícia dèbil; i 53 estats "no lliures" en els quals els Drets Humans i llibertats dels ciutadans són sistemàticament abusats o negats.

- Lliures
- Parcialment lliures
- No lliures

Font • Kegley/Wittkopf (1999). World Politics. Trend and Transformation. New York: Bedford